Ķeipenes Vēstnesis

Ķeipenes pagasta mēnešraksts Nr.267/12 2014. gada 29. decembris

Šajā numurā:

- *Gada nogales intervijas ar ķeipeniešiem*
- *Pārdomas par latviskajiem svētkiem un par nelatvisko Helovīnu*
- *Labie vārdi*
- *Par Ziemassvētku tirgotavu Ķeipenes tautas namā*
- *Ceļu fonda vadītājs aicina gatavoties sniega sezonai*
- *Apsveikumi, stārķa ziņas, līdzjūtības, sludinājumi*
- *Ķeipenes tautas nama 2015. gada janvāra pasākumu afiša*

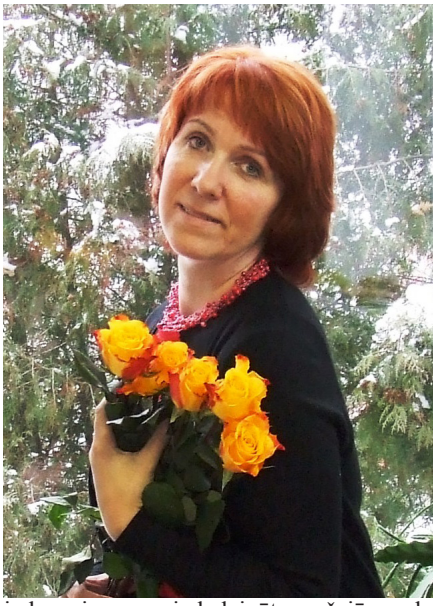
Par stārķi uz ziemas pleca

Jau kuru gadu, rakstot Ziemassvētku un Jaungada apsveikumus, atlieku malā dzejas rindas par dziļu sniegu, baltām kupenām, krītošām sniegpārslām. Atkal nav sniega, nav baltuma, un tāpēc nav arī viegluma un gaišuma izjūtas. Ir tikai brūni pelēka zeme, dubļi un tumsa, kas, liekas, nekad neatkāpsies. Un šāds dabas cikls mums, cilvēkiem, gada noslēgumā ir jāizdzīvo katru gadu no jauna, nezaudējot optimismu, darba sparu un iekšējo aktivitāti, nesakrājot sevī nīgrumu un dusmas.

Kaut kur mēs katrs tomēr rodam iekšējo spēku pārdzīvot šo gada tumšāko laiku. Cits – mīlestībā, cits – tuvinieku rūpēs un atbalstā, cits – darbā, cits – labās grāmatās un savos vaļaspriekos, bet kāds varbūt sekojot ieteikumam netaupīt elektrību un dedzināt daudz gaismas, lai tā vieglāk pārvarētu ziemas tumsu.

2014. gada īsākā diena un garākā nakts jau ir aiz muguras, tumsa pamazām atkāpjas un sākas saulītes uzvaras ceļš. Un nav vairs iemesla domāt par tumsu, ir jādomā par sauli, par pavasari, par ziedēšanu. Tā ir dzīves patiesība, ka „... katrai ziemai uz pleca sēž melnbalts stārķis ar vasarīgu ligzdu."

Šādā optimistiskā noskaņā visiem novēlu, lai jaunais 2015. gads Jums labvēlīgs, krāsains un veselīgs! Un lai to gaismu, kas Jūsu sirdīs un Jūsu pasaulē

iedegusies un iededzināta šajā gada tumšajā laikā neviens nīgrais, mūždien ar visu pasauli neapmierinātais vai arī pārmērīgi skopais neizdzēš un nenodzēš! Citādi dzīvē bieži notiek tā – pietiek viena ļauna vārda, viena nīgra skatiena, viena rokas stiepiena, un cilvēka iekšējā gaisma – klikt! nodziest.... Lai 2015. gadā Jūsu iekšējā saulīte nenodziest ne uz brīdi, lai tā staro, silda un iekvēlina Jūs uz visu labo un skaisto!

„Ķeipenes Vēstneša" redaktore **B.Mietule**

Ogres novada pašvaldības policija novēl laimīgu 2015. gadu !

Gaiši domājot

Tā kā gada vistumšākajā laikā cilvēkam vajag daudz gaismas, un gaišumu dzīvei dod arī labi vārdi, ko mēs pasakām viens otram, gandarījums pēc padarīta darba, saņemta dāvana, aizkustinoša filma vai grāmata, skaista dziesma un daudz kas cits, tad „Ķeipenes Vēstneša" decembra numurā šoreiz runāsim tikai par pozitīvo un labo, kas noticis šajā nu jau aizejošajā gadā. Tāpēc gada nogalē intervējot ķeipeniešus, centos mudināt viņus domāt un runāt par pozitīvo, kas noticis un notiks, problēmas sarunā neielaižot.

Paldies visiem, kas piekrita intervijām!

Intervija ar Vilni Sirsoni

Vai Tu vari nosaukt trīs lietas, kas šogad Tevi patiešām iepriecināja?

- Man grūti nosaukt trīs lietas, jo mēdzu priecāties par varbūt citiem nenozīmīgām lietām: ābeļu un puķu ziediem, putnu čalām un smaidošām sejām. Par veiksmīgi padarītu darbu un kādam pasniegtu palīdzīgu roku. Ja satieku cilvēku, un uz jautājumu: „Kā sokas?" viņš atbild: „Labi!" – arī tad man ir prieks.

Prieks, ka cilvēki prot kulturāli svinēt svētkus un ka galvenais tajos nav pieēsties un piedzerties. Man priecāties nozīmē izbaudīt mirkli. Ja esi tajā mirklī iekšā, tad izbaudi, priecājies! Priecājies no sirds, kā to prot mazi bērni, bet lielie jau ir aizmirsuši.-

Jaunajā gadā vēlam viens otram laimi, bet laimes izpratne katram ir sava. Kas, Tavuprāt, ir laime?

- Lai es justos laimīgs, man personīgi nevajag daudz - lai manā ģimenē visi ir veseli, lai līdzās ir cilvēki, kurus es mīlu, un lai man vienmēr būtu mājas, kur atgriezties! Šogad, sekojot līdzi notikumiem Ukrainā, es pie laimes sajūtas priekšnoteikumiem pievienoju arī dzīvi bez kara un no sirds vēlu, lai karš beidzas

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

ne tikai Ukrainā , bet arī citur pasaulē.-

Ne tikai bērnībā ir patīkami saņemt dāvanas, arī pieaugušie priecājas par tām. Ko Tu, būdams bērns, cerēji ieraudzīt to laiku Salatēta maisā? Kāda dāvana Tev sagādātu patiesu prieku tagad, 2014. gada Vecgada vakarā?

- Kad biju mazs, man nekādi neizdevās sagaidīt Salatēvu, jo, to gaidot, vienmēr pamanījos aizmigt. Kad pamodos, Salatēvs dāvanas bija atstājis, bet pats jau bija prom. Tajos laikos, kā jau visi bērni, priecājāmies par vienalga kādu dāvanu. Vai tā bija kāda galda spēle, konstruktors vai piepūšams balons, konfektes.

Arī tagad kā dāvanu saņēmējs esmu pieticīgs - galvenais, lai dāvana nāk no sirds. Patīk saņemt meitu pašu gatavotās dāvaniņas un apsveikumus, tuvinieku pārsteigumu dāvaniņas. Ikdienā būdams praktisks cilvēks, neesmu pret to, ka tiek dāvinātas sadzīvē izmantojamas lietas. Neiebilstu arī, ja tiek uzdāvināta kāda biļete uz koncertu vai teātri.

2015.gadā vislielāko prieku man sagādātu, ja kāds man uzdāvinātu labāku veselību, bet pats jau saprotu, ka to es sev varu censties uzdāvināt tikai pats.-

Vilnis Sirsonis

Bez kā nav iedomājami Ziemassvētki un Vecgada vakars?

- Laikam jau nebūšu oriģināls – Ziemassvētki un Vecgada vakars nav iedomājami bez izpušķotas eglītes, bez ģimenes kopā būšanas, bez piparkūku un pīrāgu cepšanas. Bez īpašās smaržas, ko rada izceptie pīrāgi un eglīte istabā. Vēl gribētos baltu sniegu un nelielu salu, gaismiņas namu logos un cilvēku sirdīs. Man patīk kopā ar ģimeni Ziemassvētku priekšvakarā kājām doties uz mežu pēc eglītes. Kā jau mežiniekam pēc profesijas un dabas mīļotājam pēc iekšējās būtības man ir ļoti grūti mežā nocirst skaistu eglīti, jo gribas, lai tā izaug liela. Labāk dodu priekšroku ne tik smukai, jo šai eglītei tad tiek dots gods tikt izgreznotai un tādā veidā iepriecināt apkārtējos.-

Ziemassvētku un Jaungada apsveikuma dzejoļi un vārdi bieži ir nodeldēti. Tavi apsveikuma vārdi gaidāmajos svētkos – patiesi un no sirds:

- Ziemas saulgrieži ir pārdomu laiks, kad dabā iestājas miers, un arī cilvēkā būtu jānorimst vasaras steigai un nemieram. Šis ir laiks pārdomām par to, kas es esmu un uz kurieni es dodos, vai viss, ko esmu šogad darījis, ir nesis gaidītos augļus.Tā ir saruna ar sevi pašu, ar mūsu dvēseli.

Visiem, kas meklē, es novēlu: mīliet sevi un savus tuvākos, dodiet, nevis lūdziet, ieklausieties un centieties saprast sev blakus esošos, paši mainieties, nevis centieties izmainīt citus! Vienkārši esiet labi cilvēki, vēliet labu citiem, un arī jums tiks dots. Lai jums katram izdodas atrast sevī to, kā dēļ jūs esat dzimuši šajā pasaulē un kamdēļ vispār ir vērts dzīvot!-

Intervija ar Gunitu Bombāni

Vieniem Ziemassvētki ir ziemas saulgriežu svētki, kas tiek svinēti latviskajās tradīcijās, citiem - tie ir Jēzus Kristus dzimšanas svētki. Kas Tev un Tavai ģimenei ir Ziemassvētki?

- Ziemassvētki man ir Kristus dzimšanas svētki. Latviešu dzīvesziņas Ziemassvētki - saulgriežu, gaismas sagaidīšana ir saturiski spēcīgi svētki, kas parāda katras tautas ilgas pēc gaismas uzvaras pār tumsu, pēc atbrīvošanas. Saulgriežos tauta izdzīvo savu nojautu, ka gaisma uzvar tumsu.Es ticu, ka Jēzū Kristū šīs ilgas ir piepildījušās. Gaismas manifestācija par tumsu ir notikusi Jēzus Kristus personā, un šis fenomens ir domāts visām tautām un ikvienam (Jo tik loti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu Vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību. (Jāņa ev.3:16) Ja to zinām, tad svinēt, iedzīvināt senās nojautas par gaismu tā vietā, lai ticībā saņemtu atziņu, ka Kristū ir dzīvība un mana gaisma, ir tas pats kā ēst koka lapas, ja līdzās ir sulīgi, dziedinoši augļi.-

Kādas Ziemassvētku sagaidīšanas un svinēšanas tradīcijas ir Tavā ģimenē?

- Mūsu ģimenes tradīcijas svinēt Kristus kā bērna dzimšanu (Varenā Dieva pazemības un maiguma apliecinājumu cilvēcei) ir ļoti klasiskas. Braucam uz mežu izvēlēties eglīti, pošam māju, rotājam eglīti. Dodamies uz vakara dievkalpojumu baznīcā. Pēc tam baudām gardas vakariņas mājās. Pirms sākam ēst, pateicamies Dievam par visu, ko Viņš mums devis. Tad laužam no vienas maizes šķēles, ko laižam pa riņķi. Apskaujam viens otru, teikdami: "Miers ar tevi!". Esam sarūpējuši bērniem Ziemassvētku dāvanas, kuras parasti ir atnesis steidzīgs Ziemassvētku rūķītis, kurš skrējis tālāk pie citiem, tik kasti ar dāvaniņām atstājis pie ārdurvīm. Bērni skaita dzejolīšus vai dzied dziesmas.-

Kas Tev dod spēku neļauties tumsas, pelēcības un saules gaišuma trūkuma radītajai melanholijai un skumjām šajā gada vistumšākajā laikā?

- Tā nu patiesi ir - tumšais laiks, īpaši novembrī, dara savu, un jūtams, ka vajag daudz vairāk piedomāt, kā saglabāt labu omu un dvēseles līdzsvaru. Esmu no tiem, kurus ietekmē laika apstākļi.

Bet, paldies Dievam, man ir ļoti labi draugi, labs vīrs. Man ir svarīgi izrunāties, darīt kaut ko tādu, kas liek smieties. Reizēm der pašpikot no bērniem un spēlēties. Man patīk būt ar bērniem. Bērni ir fantastiski prieka avoti. Rakstu dienasgrāmatu - ļoti terapeitisks pasākums sevis sakārtošanai. Vēl man patīk iegādāties jaunas smaržas vai pamainīt frizūru, aiziet uz kādu skaistumkopšanas pasākumu. Tas iepriecina.

Skumjas man aizdzen Svēto Rakstu lasīšana un pavadītais laiks lūgšanā. Meklēt, par ko pateikties un izsacīt pateicību lūgšanā ir spēcīgas zāles pret depresīvu noskaņojumu.-

Gunita Bombāne ar ģimeni - meitām Dārtu, Montu Liliju, dēliņu Tāli un dzīvesbiedru Tāli Ziemassvētkos. *Foto no personīgā arhīva*

Tūlīt aiz Ziemassvētkiem seko nākamie svētki - Jaungads. Ja Ziemassvētki ir tādi klusi un mierīgi svētki, tad Jaungada

svinības ir skaļas, krāšņas un trokšņainas. Vai arī Tu ļaujies Jaungada trakulībām un, ja ļaujies, tad kādām?

- Jaungadu sagaidām diezgan vienkārši un klusi. Dažkārt lielākie bērni dodas svinēt draugu kompānijā. Svētku vakariņas, sazvanāmies caur Skype un telefoniem ar draugiem, bērniem, mammu, vēlam vislabākos vēlējumus, veselību jaunajā gadā. Noklausāmies TV Ministru prezidenta uzrunu, dziedam himnu, saskandinām šampanieša glāzes, samīļojam viens otru, vēlot laimīgu jauno gadu. Ja ir luste, dodamies uz balli. Ja nē, noskatāmies pāris TV raidījumus un ejam gulēt.-

Katru jauno gadu mēs sagaidām ar klusu cerību. Aristotelis nosaucis cerību par sapni nomodā, jo diemžēl cerība un dzīves īstenība bieži vien ir diezgan nesaistītas lietas. Ar kādu cerību Tu sagaidi jauno – 2015. gadu?

- Cerība - tas noteikti nav sapņains mierinājums ikdienai. Varbūt...kaut nu būtu... Man cerība ir cieši saistīta ar ticību Dieva apsolījumiem, kuri atklāti Svētajos Rakstos. Ticu, ka viss, ko katra diena nes, ir Dieva labais prāts manas un ar mani saistītu cilvēku dzīves kopsakarībās. Cerība, varētu teikt, ir manas sirds dziļākās vēlmes. Es vēlos, lai mani bērni, ko Dievs man uzticējis, dzīvotu saskaņā ar sirdsapziņu, lai atrastu savu aicinājumu un degsmi to īstenot, lai viņi būtu veseli miesā un garā. Ceru, ka tiksim pasargāti no lielām katastrofām un kariem.-

Kādu dāvanu Tu visvairāk vēlētos saņemt svētkos? Un kādas dāvanas novēli saņemt citiem?

- Dāvanas prieks biežāk ir vairāk tās došanā nekā saņemšanā, bet, tā kā Ziemassvētku laiks sakrīt ar manu dzimšanas dienas laiku, šai laikā tieku apdāvināta.

Mani ļoti aizkustina katru gadu no jauna šāda dāvana: ir rīts, es vēl guļu gultā, bet nojaušu, ka pārējie ģimenes locekļi čabinās pa virtuvi, gatavo kafiju, izsaiņo puķītes. Un tad visi ienāk istabā un dzied dziesmiņu un apsveic dzimšanas dienā. Tas ir tik forši!

Novēlu arī citiem saņemt un uztvert to kā dāvanu - mīļu ģimeni un ticību mīlošam Dievam!-

Intervija ar Ingrīdu Lielmani

Ar kādu noskaņu sagaidi šos Ziemassvētkus un Jauno gadu?

- Mans noskaņojums mainās kā laika apstākļi – brīžiem ir drūms kā tumšās, lietainās dienas, brīžiem – uzlabojas un uzplaukst kā zieds saules staros. Šobrīd manas smagākās problēmas ir atrisinājušās, un svētkus sagaidu jau ar mierīgu sirdi.-

Tavi noadītie zeķu pāri liecina, ka tumšajās dienās čakli strādā ne vien savā saimniecībā, bet arī atrodi laiku adīšanai. Kam tiks Tavi adītie zeķu pāri – varbūt tie būs Ziemassvētku vai Jaunā gada dāvanas?

- Zeķes tiešām būs svētku dāvana, kas tiks dāvināta uz Ziemassvētkiem. Tā man jau ir tradīcija – uz Ziemassvētkiem ar vilnas zeķu pāri, piparkūku un nelielu dāvaniņu apsveikt manus tuviniekus, draugus un strādniekus, kas strādā manā saimniecībā. Kopā man iznāk apdāvināt ap 20 cilvēku. Tik daudz zeķu pāru saadīt man nav grūti, jo adīt patīk, kaut arī ārsti man to neiesaka darīt. Adu, kad ir iedvesma, un man patīk adīt krāsainas zeķes. Zeķu pāri varu noadīt vienā vai divās dienās - kā nu kuru reizi sanāk.-

Tev joprojām ir zemnieku saimniecība un govis. Tuvojas Vecgada vakars, kas saistās ar dažādiem ticējumiem. Viens no tiem ir, ka Jaungada naktī pulksten divpadsmitos zirgi un arī govis saimniekam sakot, vai viņš labs vai slikts saimnieks. Vai nav vēlmes aiziet uz kūti paklausīties, ko mājlopi runā? Svētki ir svētki, tajos vajag prieku un jautrību , un Vecgada vakaram piedien gan zīlēšana, gan dažādas jautras izdarības. Kā svinat svētkus – tikai nopietni sēžot pie galda, ieēdot un iedzerot vai kā citādi?

- Tad jau būs jāsūta strādnieki, lai iet uz fermu klausīties, ko govis par mani saka. Pati Ziemassvētku un arī Vecgada vakarā

Ingrīda Lielmane

būšu savā ciema centra dzīvoklī, tikai pa dienu aizbraukšu uz „Vecjaunzemiem" pasēdēt un iedzert kafiju ar saviem strādniekiem.

Ziemassvētki ir tādi ģimeniski svētki, tāpēc Ziemassvētkos pie manis atbrauc ciemos manas meitas ar dzīvesdraugiem un bērniem, un šos svētkus vienmēr svinam ģimenes lokā. Jaungadu sagaidu viena pati. Tad, lai vienai nebūtu skumji, kādreiz ieeju pie kaimiņienes Regīnas vai aizbraucu ciemos pie brāļa ģimenes vai draugiem.

Ziemassvētki ir klusi un mierīgi, un ģimeniski svētki, bet Vecgada vakarā var iztrakoties. Agrāk es biju visādu spēļu, izdarību un jandāliņu izdomātāja un vadītāja Vecgada pasākumos, kas notika sovhozā kopā ar maniem darbabiedriem, arī mājās šajos svētkos nepatika mierīgi un bezdarbībā sēdēt pie svētku galda. Tagad diemžēl Vecgada svinēšana ar spēlēm, rotaļām un dejām ir pagātne.-

Tavā „Draugu" galerijā ir ielikta pagājušā gada Ziemassvētkos tapusi bilde, kurā redzams, ka pats Ziemassvētku vecītis, iesēdies zirga pajūgā, brauc no Madlienas uz Ķeipeni. Arī pagājušā gada Ziemassvētki bijuši pavisam pelēki, no sniega nav ne miņas. Vai Ziemassvētku vecītis brauca ciemos pie Tevis, un vai šogad viņu arī gaidi ciemos?

- Diemžēl tas Ziemassvētku vecītis nebrauca pie manis ciemos, viņa galamērķis bija *Vējotņu* māja. Bet, tā kā man no bērnības patīk zirgi un es esmu dzimusi Zirga gadā, un man kādreiz arī pašai bija zirgs, tad es nevarēju neapstāties un zirga pajūgu nenofotografēt. Ziemassvētku vecītis pajūgā – tas bija tik jauki. Protams, ka man gribējās, lai vecītis atbrauc arī pie manis ciemos, bet neatbrauca. Gaidīšu šogad. Sirdī jau mēs visi esam bērni un ticam brīnumam.-

Ko Tu gribi, lai lielajā dāvanu maisā Ziemassvētku vecītis atnes Tev pašai – vai tās būtu lietas vai kaut kas nemateriāls?

- Man ir tikai viena vēlēšanās – lai man Ziemassvētku vecītis atnes veselību. Pārējo visu es pati sev mācēšu sagādāt. -

Tavā svētku eglītē kā rotājumi būs .....

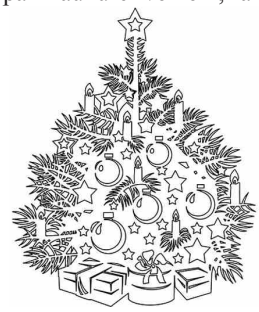
- ...salmu mantiņas, bumbiņas. Agrāk mana jaunākā meita Andra pati taisīja eglīšu mantiņas, tagad vairs nē, tagad viņa gatavo skaistus Adventes vainagus.-

Kas ir vajadzīgs, lai svētki būtu patiešām izdevušies?

- Priecīgs prāts. Bet priecīgo prātu nomāc mūsu valdība, kas apspiež un pavisam izsūc lauku cilvēkus. Cik priecīgs prāts var būt, ja piena iepirkuma cenu nupat samazināja no 25 centiem par litru uz 17 centiem?

Novēlu, lai valdība jaunajā gadā beidzot sāk domāt par mums, mazajiem uzņēmējiem, un par lauku cilvēkiem, lai nebojā mums priecīgo prātu! -

Intervija ar Aiju Dzeni

Kas pašai ir mīļāki svētki – Ziemassvētki vai Jaungads un kāpēc?

- Man patīk abi svētki – gan Ziemassvētki, gan Jaungads, taču uzreiz varu pateikt, ka ar šo svētku svinēšanu īpaši neaizraujos. Ziemassvētki man ir ziemas saulgriežu svētki. Padomju laikos kristīgos Ziemassvētkus bija aizliegts svinēt, un mēs tos arī nesvinējām, tāpēc manā ģimenē arī tagad nav izveidojusies tradīcija svinēt kristīgos Ziemassvētkus.-

Jūsu ģimene nodarbojas ar zivju audzēšanu, tāpēc Jums nebūs problēmu īstenot Jaungada ticējumu, kas skan šādi: Lai nākamajā gadā būtu daudz naudas, tad jāēd zivis ar visām zvīņām, zvīņa jāberž ar rokām un jāliek naudas makā - tad naudas būs kā zvīņu. Vai savā ģimenē ievērojat kādus latviešu ticējumus vai arī uzskatāt tos par blēņām un māņiem?

- Tautas ticējumu par to, ka makā jātur zivju zvīņas, es, protams, zinu, bet manā naudas makā zvīņu nav, jo neticu šādām lietām – tās patiešām ir blēņas un māņi. Taču mēs, audzējot zivis, rūpējamies, lai citiem būtu iespēja tikt pie zvīņām, ko ielikt makā. Redzu, ka daudziem makā tiešām ir zvīņas. Ja tas patiešām palīdz tikt pie naudas, lai visiem, kas tam tic, veicas!-

Ļoti daudz ticējumu ir par ēdieniem, kuriem jābūt svētku galdā, un par ēšanas

Aija Dzene

biežumu. Veca gada vakarā vajagot ēst 9 vai pat 12 reizes, lai gads būtu bagāts, jāēd vārīti zirņi, pupas, skābi kāposti, cūkas galva, zivis. Vai Jūsu svētku galdā būs zivis? Vai pašai ir kāda iecienīta zivju pagatavošanas recepte, ar kuru varētu padalīties ar citiem.

- Mūsu svētku galds nelūzīs no ēdienu pārbagātības. Uz tā būs pīrāgi, kādi salāti. Nekādu pārmērību. Zivis laikam tomēr uz svētku galda nebūs, jo tās tik bieži ir bijušas mūsu ēdienkartē, ka jau tos varēja svinēt tikai klusītēm – atnesot mājās eglīti, izcepot pīrāgus, padziedot Ziemassvētku dziesmas. Padomju laikos cilvēki drīkstēja svinēt Jauno gadu. To tad arī darīja - skatoties TV, sēžot pie svētku galda, uz kura noteikti bija rasols, pīrāgi. Tajos laikos, kad Ziemassvētki nebija ar sarkanu krāsu kalendārā iezīmēta svētku diena, tad savu dzimšanas dienu nedaudz pasvinēju. Tagad, kad oficiāli svinam Ziemassvētkus, kuriem arī nedaudz jāsagatavojas, mana dzimšanas diena ir aizvirzījusies otrā plānā, bet es par to nemaz neskumstu. –

Gadu mijā parasti izvērtējam, kā pagājis gads - vai tajā bijis vairāk prieka un pozitīvā vai gluži otrādi – vairāk klapatu un raižu. Un aizdomājamies arī par tādu īsti neformulējamu izjūtu kā laime. Ticējums vēsta – Ziemassvētkos dzimušie esot laimīgi cilvēki un protot darīt laimīgus arī citus. Vēl viena lieta – Tu esi dzimis svētdienā. Svētdienā dzimušie bērni esot laimīgi un viņiem veicoties it visā. Tātad Tev liktenis ir dāvājis iespēju būt īstam laimes luteklim. Vai Tu tiešām esi dzīves lutināts, un ko labu Tev dāvājis 2014. gads?

- 2014. gads ir atnesis vairāk rūpju, raižu, stresa, uztraukumu nekā pozitīvu emociju apnikušas. Tagad zivis cepam reti. Mana iecienīta recepte ir „Konservi kā veikalā"- mēs to tā paši saucam. Sagriežu līni gabaliņos, izņemu asaku, sacepu, salieku kārtu kārtām sagrieztus burkānus, saceptā līņa gabaliņus, tomātu mērci vai pastu un cepeškrāsnī iekšā. Šāds zivju sacepums labi garšo auksts kopā ar sagrieztu sīpolu un krējumu.-

Ko Jūs nekādā gadījumā negribētu saņemt kā Jaungada dāvanu?

- Uz šo jautājumu es nevaru atbildēt, jo es savā dzīvē dāvanas gandrīz neesmu saņēmusi, tāpēc es domāju, ka mani iepriecinātu jebkura dāvana. Vienīgā dāvana, ko saņēmu uz Jauno gadu, bija skolas saldumu paciņa. Arī dzimšanas dienās un vārda dienās dāvanas no vecākiem nesaņēmu, dažreiz tēvs tikai iedeva naudu. Saviem bērniem cenšos sarūpēt viņu svētkos dāvaniņas. Droši vien daudziem tas liekas nesaprotami, kā tā var būt, bet tā bija. Varbūt bērni, kad izaugs un izies savā dzīvē, kompensēs to, ko nesaņēmu bērnībā, un mani neaizmirsīs manos svētkos.-

Ko Jūs labu gaidiet no nākamā gada? Ko citiem ķeipeniešiem novēliet jaunajā gadā?

- Sev un visiem ķeipeniešiem novēlu jaunajā gadā labākus laikus. Lai visiem būtu darbs, nauda, veselība, lai nebūtu tik ļoti jācīnās par dienišķo eksistenci. Lai visiem ir labi un viegli dzīvot! -

Intervija ar Aivaru Kalniņu

Aivars Kalniņš

Tu esi Ziemassvētku bērns – dzimis 26. decembrī - Otrajos Ziemassvētkos. Vai Tevi priecē fakts, ka dzimšanas dienu svini reizē ar Ziemassvētkiem?

- Tiešām es esmu dzimis Ērgļu slimnīcā 26. decembrī ap pulksten 5.00 no rīta. Bet par to, vai mani iepriecina, ka es esmu piedzimis Ziemassvētku laikā, īpaši neesmu domājis. Piedzimu padomju laikos, un, kā jau daudzi atceras, tad tajā laikā Ziemassvētki bija aizliegti svētki, – tā es domāju. Un ne tikai man, bet visiem.

Brīžiem man šķiet, ka, kaut gan laika mērīšanas sistēma nav mainījusies – diennakts garums vēl joprojām ir 24 stundas, laiks skrien ātrāk nekā agrāk. Novembra sākumā, kad iestājās melnais, tumšais laiks, likās – ziemas saulgrieži vēl tik tālu, bet tas bija viens mirklis – un tie jau ir klāt.

Par to, vai esmu laimes luteklis, varu teikt, ka kaut kas labs man ir ielikts šūpulī, bet tomēr visu manu sasniegumu un tā, kas un kāds es esmu, pamatā ir paša darbība. Jā, visu mūsu dzīves sasniegumu pamats ir grūts darbs. Atceros kaut vai skolas laikus un distanču slēpošanu, kur man bija diezgan labi rezultāti. Bet rezultāti bija nežēlīgu treniņu nopelns.

Par ticēšanu. Katrs pa savam tic un cer, ka viņa dzīvē viss pats no sevis nokārtosies un ka gan jau būs labi. Es tādai pozīcijai nepiekrītu, domāju, ka pie tā, lai būtu laimīgs, ir jāpiestrādā, nevis jāgaida, ka laime atnāks pati. Piekrītu I. Ziedonim, ka „Laime ir lietu kārtība, tikai lietu kārtība, vairāk nekas." Un pašiem vien savas lietas ir jāsakārto.-

I. Ziedonim pieder arī vārdi, ka nav nekas siltāks par sniega piku, ko cilvēks nes

dāvināt otram. Saņemt dāvanu ir jauki, bet vēl jaukāk – izjust dāvināšanas prieku. Kā svētkos iepriecināsi savus mīļos cilvēkus?
- Pati labākā dāvana, ko es varu uzdāvināt saviem mīļajiem un ko viņi var uzdāvināt man, - tā ir kopā būšana. Citas dāvanas nevajag. Ikdienā tik reti visiem sanāk būt kopā, it sevišķi jau pa dienas vidu. Tāpēc svētkos labprāt visi esam kopā - pasēžam, parunājamies, uzklausām viens otru. Aizbraucam kādā nelielā izbraucienā, kaut vai līdz mūsu Madlienas mājai ciemos pie saviem trim kaķiem. -
Vai ir kāds dzejolis (vai dziesma), kas aizkustinājis Tavu sirdi un, kuru lasot, Tu vari teikt – tas izsaka manas dzīves izjūtas.....
- Jā, viens Ojāra Vācieša dzejolis "Par visu dzīvo", kura pamatdoma, ka mēs dabu esam tik tālu sagandējuši, ka mums par to nāksies kādreiz atbildēt.

Pret dzīvo
mūsu noziegums tik liels,
ka vainu pat liels mūžs
vairs nevar izpirkt,
jo mēs ne bijuši,
ne būsim reiz
tik lieli,
cik paši savā priekšā
izliekamies.

Un mans liels burts,
mans atzīšanās burts
ne nelāpāmo salāpīt,
ne nobeigto uz visiem laikiem
laikā atsaukt grib,
es gribētu vienīgi,
lai tālā dienā tur,
kad tiesās mūs,
lai kau vai klusām zin,
ko esmu
un ko neesmu gribējis.

Tad Tavas šodienas izjūtas ir vainas apziņa???
- ... tā sanāk.-

Ķeipeniešus intervēja **B. Mietule**

Ziemassvētki, Lieladiena - tie Dievam lieli svētki

ASV svētku tradīcijas bērni zina, bet kā ir ar latviskajām?

31. oktobra vakarā arī Ķeipenes ciema centra bērni iesaistījās amerikānisko svētku – Helovīna – izdarībās – saģērbušies maskās vai vienkārši izkrāsojuši savas sejas, klauvēja pie dzīvokļu durvīm, prasot saldumus un solot izjokot, ja saldumus nedos. Jā, tāda ir ASV tradīcija, ka Visu svēto dienas priekšvakarā cilvēki pārģērbjas par spokiem, raganām, miroņiem un citiem mošķiem un staigā pa mājām, prasot saldumus. Par šo svešas un mums ļoti tālas zemes tradīciju mūsu bērni zina, jo par to uzbāzīgi, vērienīgi un skaļi raksta prese, runā televīzijā, izlasāms internetā.

Bet vai mūsu bērni zina par skaistām un interesantām līdzīgām latviskām tradīcijām? Par to jautāju pašiem bērniem. Nosaucu arī vārdus, kas saistīti ar latviskiem svētkiem, prasot bērniem, ko šie vārdi, viņuprāt, varētu apzīmēt: būzulis, buki, preilis, zīdenis, nūjinieks, skutelnieks. Jāatzīst, ka mēs, pieaugušie, jau arī šādu vārdu nozīmi nezinām.

Sanija Santa, 10 gadi. - *Es 31. oktobrī gāju Helovīnā. Par Helovīna svētkiem es uzzināju no draugiem. Man šie svētki nemaz tik ļoti nepatīk - vienīgais, kas man tajos patīk, ir tas, ka cilvēki bērniem dod saldumus. Latviešu svētkus, kuros arī pārģērbjas maskās, es nezinu. Nezinu vairs citus svētkus kā tikai Helovīnu.*

Es nezinu, kas ir preilis, bet es zinu, kas ir zīdainis. Zīdainis ir bēbis. Kad tas piedzimst sievietei, to sauc par zīdaini. Kas ir zīdenis – to es nezinu.–

Enija Elva, 11 gadi. - *Šogad Helovīnā nepiedalījos, bet man šie svētki patīk tāpēc, ka var uzvilkt interesantas maskas. Neesmu īsti pārliecināta, bet man šķiet, ka latviešu svētki, kuros tērpjas maskās, varētu būt Ziemassvētki un Mārtiņdiena. Kas ir buki un bukos lēkšana, neesmu dzirdējusi. -*

Mikus Miķelis, 12 gadi. - *Helovīnā es piedalos jau trešo gadu. Par Helovīnu es izlasīju internetā. No sākuma domāju, ka tās ir muļķības, kas tur rakstīts, bet tad mani citi bērni tomēr pierunāja saģērbties maskā un iet ar viņiem kopā pa dzīvokļiem, solot nobiedēt vai izjokot un prasot saldumus. Man patīk šie svētki, jo tad var dabūt konfektes, visiem kopā ir jautri, un es varu kopā ar draugiem būt nakts tumsā, citreiz mamma tik vēlu man neatļauj iet ārā. Es šogad biju zombija maskā, ko pats uztaisīju.*

Es pats par latviešu svētkiem, kuros saģērbjas maskās un iet pa mājām, nezināju, man par šiem svētkiem – ķekatās iešanu – izstāstīja „Ošupu" vecmāmiņa. Viņa jaunībā gājusi ķekatās. Tas bija senos laikos, tagad tā vairs nedara. Ja mani kāds aicinātu iet ķekatās, diez vai es ietu.

Vecmāmiņa man izstāstīja, ka skutelnieks ir muzikants, kas dzied ķekatās. Mamma man pateica, ka ķūķis ir Ziemassvētku ēdiens – grūbas ar speķi. Ēst es tādu negribētu.-

Paula Ilva, 11 gadi. - *Es nepiedalījos Helovīnos, jo man mamma neatļāva piedalīties. Man arī Helovīni nemaz nepatīk, jo dažreiz mani citi bērni ir nobiedējuši. Latviešu svētkus, kuros cilvēki saģērbjas maskās un dodas masku gājienā, sauc par Mārtiņdienu, un man liekas - tie ir arī Ziemassvētki. Man ļoti patiktu iet ķekatās Mārtiņdienā un Ziemassvētkos kopā ar ģimeni vai ar draugiem.*

Es nezinu, kas ir buzulis un nūjinieks. -

Kā redzat pēc bērnu atbildēm par latvisko tradīciju no Mārtiņiem līdz Meteņiem iet budēļos jeb ķekatās bērni zina maz vai vispār nezina, vai arī neatceras, jo tā jau nav, ka par šo tradīciju nestāsta un nerunā. Mārtiņdienā Ķeipenes pamatskolas mazāko klašu bērni, tērpušies maskās, kopā ar skolotājām Daigu Bombāni, Daigu Kļaviņu un Lieni Veitmani – Plūģi ieradās arī pie mums, pagasta pārvaldē, un tas bija tik jauki. Jāsaka paldies skolotājām par to, ka viņas bērnos ieaudzina latvisko.

Ziemassvētki – latviskie un kristīgie

Kāpēc es par to rakstu tikai tagad – pēc diviem mēnešiem? Tāpēc, ka Ziemassvētki, kuros senie latvieši svinēja ziemas saulgriežus, kad visdziļākajai tumsai seko jauns gaismas pieaugšanas periods, ir īstais latvisko tradīciju laiks. Ziemassvētkus mūsu senči svinējuši četras dienas - no 20. līdz 23. decembrim. Latvisko Ziemassvētku svētīšanai saskatāmi it kā divi dažādi cēloņi: pirmkārt, tas ir saulgriežu laiks, kad pēc visdziļākās tumsas atgriežas gaisma, un otrkārt, tas ir Dieva dzimšanas laiks. To apliecina mūsu dainas: Ziemassvētki, Lieladiena - tie Dievam lieli svētki: Ziemassvētkos Dievs piedzima, Lieldienā šūpli kāra." Šī divkāršā svētku nozīme nerada nekādas pretrunas, jo dziļā senatnē debesis, debess gaisma un augstākais garīgais jēdziens nesa kopīgu nosaukumu, kas latviešu valodā ir Dievs.

Ziemas saulgrieži iekrīt 21. vai 22. decembrī, un tie ir astronomiskās ziemas sākums. Šogad gada garākā nakts bija no 21. uz 22. decembri, astronomiskais ziemas sākums 22. decembrī plkst.1.[03].

Mēs gandrīz pavisam esam aizmirsuši

Turpinājums 6. lpp.

par latviskajiem Ziemassvētkiem un to tradīcijām, Ziemassvētkus svinot vienīgi kā Jēzus Kristus dzimšanas dienu. Arī gandrīz visi Ziemassvētku koncerti ir kristīgo tradīciju garā.

Mani tas apbēdina, jo caur Ziemassvētku svinībām latvisko tradīciju garā mēs saglabājam latvietību, kas mums, mazai tautai, ir tik svarīgi. Citādi jaunā paaudze, nesaprotu, vai tāpēc, ka kaunas no savas latvietības, vai arī tāpēc, ka latviskais nepatīk, izvēlas savus bērnus nosaukt par Džoniem, Džekiem, Čārlijiem, Džeikobiem, nevis par Jāņiem, Pēteriem, Jēkabiem, un izvēlas svinēt Helovīnu, nevis iet čigānos Mārtiņos vai Ziemassvētkos.

Senās latviešu tradīcijas – atcerēsimies par tām nākamajos Ziemassvētkos

Ļoti gribētos, lai nākamā gada nogalē Ķeipenes bērni svinētu nevis Helovīnu, bet latviskos Ziemassvētkus – vilktu bluķi, ietu budēļos, dziedātu, dejotu un ietu rotaļās un atdzīvinātu citas latviskās Ziemassvētku tradīcijas. Vārds "budēlis" esot cēlies no darbības vārda "budīt", kas nozīmējis 'mudināt, skubināt', jo budēļu izdarību mērķis ir mudināt nepadoties tumsas un ļaunuma ietekmei, vairot prieku un nest sētā auglību un svētību.

Iet budēļos, ķekatās jeb čigānos – tas nozīmē saģērbties raksturīgās maskās un iet no mājas uz māju dziedot un taisot lielu troksni. Un budēļi tiek laipni uzņemti un cienāti ar dažādiem gardumiem. Nu gluži kā Helovīnā. Tāpēc labāk:

- Iesam, bērni, čigānos
Ziemas svētku vakarā,
Dod mums ēst, dod mums dzert,
Dod naksniņu pārgulēt. -
B. Mietule

Šādi jauki un jautri ķekatnieki Mārtiņdienā viesojās pagasta pārvaldē

buki senv. - Viens no masku gājienu dalībnieku nosaukumiem budēļos.
Bukos lēkšana — budēļos iešana.
būzulis apv. - kaut kas izspūris, pinkains; biedēklis, ķēms; budēlis, ūdens gars.
Būzuļos iet — *ķekatās iet.*
preilis apv. – ķekatnieks, budēlis.
zīdenis - ēdiens no pupām, zirņiem, grūstiem miežu graudiem un žāvētas cūkgaļas.
nūjinieks etn. – ķekatnieks.
skutelnieks apv. – budēlis.

Par labajiem vārdiem un labie vārdi

Iepriekšējā "Ķeipenes Vēstnesī" aicināju ķeipeniešus pateikt gada laikā nepateiktos paldies un visus labos vārdus, kas ir sakrājušies sirdī. Diemžēl atsaucības gandrīz nekādas.

Pati svētīgākā un vēlamākā dāvināšana esot tad, kad dāvinātājs paliek nezināms. Tad varbūt arī labo darbu darītāji kā rūķīši darbu padara, pazūd, un mēs pat nezinām, kam pateikties.

Bet varbūt, ka ir ideālais variants, ka cilvēki līdzcilvēku nesavtīgo palīdzību ir ne vien saņēmuši, bet arī novērtējuši, pasakot labos vārdus. Pieņemsim, ka ir šis variants. Un nu labie vārdi.

Paldies par radīto brīnišķīgo svētku noskaņu

7. decembrī biju uz koncertu „Ziemassvētku brīnumu gaidot", ko Ķeipenes tautas namā sniedza sieviešu vokālais ansamblis „Sonore" un Madlienas jauktais koris.

14. decembrī laimīgi nokļuvu uz vēl vienu koncertu Ķeipenes tautas namā „Atmiņas kur piesnigušas". Šajā koncertā uzstājās Andra Upenieka vadītais ansamblis.

16. decembrī atkal jauks pasākums Ķeipenes tautas namā – Ziemassvētku saiets pagasta un apkārtējo pagastu vecākajai paaudzei. Tajā mūs, pagasta vecos ļaudis, priecēja Ķeipenes bērnudārza mazie dejotāji un Ķeipenes pamatskolas dejotāji un vokālais ansamblis. Deju mūziku spēlēja Inese un Ruta.

Gribu pateikt sirsnīgu paldies:

♥ sieviešu vokālā ansambļa „Sonore" un Madlienas jauktā kora dziedātājiem un to vadītājiem par brīnišķīgo sniegumu. Lai Jums visiem pietiktu spēka, enerģijas un veselības ilgi mūs priecēt ar savām izjusti skaistām dziesmām!

♥ Andrim Upeniekam un viņa vadītā ansambļa dziedātājiem par dvēseliski mīļām dziesmām Ziemassvētku noskaņojumā. Ja vien varēšu, vienmēr apmeklēšu Jūsu koncertus. Lai Jums visiem jaunā gadā mazāk skarbu vēju, lai katrai dienai saules siltums dots! Lai svētki ienāk Jūsu mājās ar gaišu ticību, veselību, labestību un sirdsmieru!

♥ Skolas vokālajam ansamblim un tā vadītājai par dvēseliskām Ziemassvētku dziesmām, bērnudārza un skolas dejotājiem un deju kolektīvu vadītājiem par raito deju soli!

♥ Kaimiņu pagastu - Taurupes, Meņģeles, Madlienas - senioriem, kas ieradās pie mums ciemos ar Ziemassvētku dziesmām, bija atraktīvi un enerģiski. Rutai un Inesei pa skaisto un daudzveidīgo muzikālo un vokālo izpildījumu, spēlējot senioru Ziemassvētku pasākumā deju mūziku!

♥ Manai mīļai krustmeitai Marutiņai, kas man palīdz baudīt prieku, ko sniedz labs koncerts, mani uz šiem koncertiem ar mašīnu aizvedot un atvedot! Mums, vecajiem cilvēkiem, (man jau ir 86 gadi) ir grūti izkustēt no mājas, biežāk iznāk koncertus skatīties pa televizoru vai citiem aparātiem. Taču man ir liela vēlēšanās apmeklēt katru pasākumu, kas notiek Ķeipenes tautas namā. Bez citu palīdzības tas nav iespējams, tāpēc vēlreiz mīļš paldies manai krustmeitai!

♥ Visiem, visiem laimīgu un veselīgu jauno gadu! Laimi ar kaudzi, prieku ar pūriem, nauda lai ienāk no visiem stūriem! **Agnese Maksteniece** *Leitēnos*

- Mans dzimtais ir Krapes pagasts. Man Ķeipenes pagastā nav ne mīļais pakalns, ne mīļais koks. Nav arī atpazīstamu cilvēku. Viss jāapgūst, jāiepazīst no jauna. Un tā es iepazinu vairākus dižkokus.

Un tas ir vīrs kā ozols, proti, Vilnis Sirsonis. Ne jau tāpēc, ka viņš ir pagasta vecis pēc amata, bet tāpēc, ka viņš ir kā cilvēks īstais vecis: zinošs, konkrēts, runājams. Novēlu Vilnim un viņa komandai ozola ilgo mūžu pie pagasta vadības stūres!

Iepazinu meitu kā liepu – tā ir Ivita Pumpure, bibliotēkas vadītāja. Tie labie liepu ziedi ir grāmatas, internets un Ivitas darba stils: laipna, atsaucīga. Lai kuplo liepa! Lai bibliotēka iet plašumā Ivitas vadībā!

Daudz kas mūsu valstīt ir cerību līmenī. Cerības vienmēr ir labas, skaistas. Pagasta ļaudīm Jaunajā gadā novēlu, lai lielās cerības piepildītos mums visiem! –

Estēts **Pēteris Tropiņš**

Par dāvanām un dāvināšanas prieku

Ziemassvētki un Jaunais gads ir dāvanu un dāvināšanas laiks. Saņemt dāvanu ir tik patīkami, bet labāks par dāvanas saņemšanas prieku ir prieka sagādāšana citiem ar savām dāvanām. Redzēt laimīgas mīļu un tuvu cilvēku sejas - tas ir patiess gandarījums.

Šogad ķeipenieši jaukas dāvaniņas saviem mīļajiem, tuvajiem cilvēkiem, draugiem, kaimiņiem, kolēģiem varēja atrast nu jau tradicionālajā Ziemassvētku dāvanu tirgotavā Ķeipenes tautas namā. Dāvanu tirgotava darbojās no 9. decembra un pircēji, kas tajā iegriezās, aizgāja apmierināti.

Ko tad dāvanu tirgotavā varēja iegādāties? Dažādas ēdamas lietas – Ķeipenes piparkūkas, ko piedāvāja I.K. „Ķeipene", Ķeipenes pagasta z/s „Ķenteni" gardos ābolus, no Latvijā ražotu gardumu veikala „Garšas pietura" Lielvārdē krājumiem - dažādas dārzeņu zostes, kaltētas ogas un augļus, paštaisītas konfektes, sēklu maisījumu medū, tējas, kafijas u.c.

Čaklās adītājas – ķeipenietes Aija Dzene un Dzidra Graudiņa – tirgotavā piedāvāja savus adījumus – Aija – zeķes, cimdus un cepures; Dzidra – zeķes un cimdus.

Kā katru gadu varēja iegādāties Rembates pagasta z/s „Zarumi" izstrādājumus – priekšautus, dāvanu maisiņus, dvieļus, šalles, arī rotaslietas.

Priecēja fakts, ka šogad savus izstrādājumus – ķeblīšus, soliņus un krēslu - piedāvāja arī Ķeipenes galdniecība – Ēriks Kalnejs un Renārs Heinsbergs.

Plašu pašdarinātu rotaslietu krājumu bija izlikusi pārdošanai Māra Igaune. Savukārt Velta Riekstiņa piedāvāja pašdarinātas maskas.

Visu, kas bija nopērkams dāvanu tirgotavā, pat nevar uzskaitīt. Manuprāt, šāda Ziemassvētku dāvanu tirgotava ir laba ideja, ko varētu vēl pilnveidot un attīstīt.

Cerot, ka nākamā gada Ziemassvētku tirgotavā būs vēl plašāks mājražotāju preču piedāvājums un ka būs ne tikai pārdevēju piedāvājums, bet arī pircēji ar bieziem makiem – **B. Mietule**

Sniegotas runas par sniegu bezsniega laikā

Kaut arī pašlaik dziļš sniegs liekas diezgan tāla realitāte, tomēr gribu atgādināt par sniega tīrīšanu ziemas sezonā. Par autoceļa fonda līdzekļiem no sniega drīkstam attīrīt tikai pašvaldības ceļus un ielas, kuru kopējais garums Ķeipenes pagasta teritorijā ir 77,9 km, no tiem ielu garums 4,1 km. Šogad Ķeipenes pagasta pašvaldības ceļu un ielu sarakstā nekādu izmaiņu nav.

Pašvaldības ceļu un ielu garums ir liels, tāpēc ar vienu autogreideru visus ceļus un ielas uzreiz attīrīt no sniega nevaram, jāizvēlas, kura ceļa attīrīšana no sniega ir steidzamāka. Taču – ja kādam ķeipenietim ir ļoti svarīgi, ka pašvaldības ceļš gar viņa māju vai uz viņa māju tiek attīrīts no sniega pirmām kārtām (piemēram, cilvēks paliek slims un viņam vajag ārstu palīdzību), lūdzu pazvanīt man un to pateikt, tālr.29421801.

Privātā īpašumā esošie māju ceļi un daudzdzīvokļu māju pagalmi, kas pieder daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašniekiem, **no sniega jāattīra pašiem īpašniekiem par saviem līdzekļiem.** Pagasta pārvalde iespēju robežās cenšas palīdzēt arī privātā īpašumā esošo ceļu īpašniekiem un par maksu arī šogad gatava attīrīt privātos ceļus no sniega. Tikai atkal lūgums un atgādinājums – privāto ceļu īpašnieki, lūdzu savlaicīgi zvaniet un piesakiet autogreidera pakalpojumu! Tālruņa numurs iepriekš minētais. Lai nesanāk tā, ka es strādāju pagasta vienā galā, piemēram, *Diedziņā*, tur darbu beidzu un aizbraucu uz Plauža pusi, un tad man piezvana kāds mājas ceļa īpašnieks no *Diedziņa* un prasa, lai attīru viņa mājas ceļu no sniega. Kas tad šādā gadījumā apmaksās pārbraucienu no Plauža ezera līdz *Diedziņam*? To tad nāksies apmaksāt mājas ceļa īpašniekam. Tāpēc, lūdzu, pakalpojumu piesakiet savlaicīgi! Par pakalpojumu mēneša beigās jānorēķinās Ķeipenes pagasta pārvaldes kasē.

Par daudzdzīvokļu māju pagalmu attīrīšanu no sniega. Autogreiders ir liels, bet māju pagalmi mazi, piedevām tajos stāv automašīnas. Tāpēc ar autogreideru attīrīt no sniega daudzdzīvokļu mājas pagalmus ir grūti. Bet, ja mājas dzīvokļu īpašnieki lūdz iztīrīt sniegu no pagalma un izbrauc no pagalma automašīnas, un, ja tas ir iespējams, tad par maksu varam attīrīt no sniega arī pagalmus.

Tikai jāņem vērā, ka vispirms no sniega tiks attīrīti pašvaldības ceļi un ielas, privātie pagalmi un māju ceļi - vēlāk.

Visiem ķeipeniešiem novēlu baltu

un skaistu jauno 2015. gadu! Novēlu sagaidīt arī sniegu, kas dažreiz sagādā mums galvassāpes, bet bez kura ziema nav iedomājama! Lai viss ir līdzsvarā - gan dabā, gan dzīvē! Lai snieg, bet skaisti un ne pārāk daudz!

Kārlis Antonovs, Ķeipenes ceļu fonda vadītājs

APSVEIKUMS

Tās dienas atpakaļ vairs nedos dzīve,
Ko gadi vītnē savijuši mums,
Bet viņu smaržu vēji līdzi nesīs,
Un sirds pat baltā ziemā nenoskums.

Sirsnīgi sveicam **Broņislavu Stivriņu** lielajā dzīves jubilejā!

Broņislavai un viņas dzīvesbiedram Jānim jaunajā 2015. gadā vēlam veselību un spēku, kas ļautu turēties pretī vecuma nedienām un likstām!

Mirdza un Alevtina

Katru dienu viens un tas pats.
Katru dienu lietus per rūti.
Katru dienu baltāks kļūst mats.
Katru dienu ir labi un grūti.

Katru dienu vilcieni skrien.
Katru dienu zieds sauli kaisa.
Mezgls mezglā ir jāpārsien,
Mezgls no mezgla jāatraisa.

Bluķis šķilās ir jāsacērt,
Šķilai uguns ir jāatvēlē.
Bija vērts vai nebija vērts?
Neprasi. Aizdedzies baltā kvēlē.

Cienījamie ķeipenieši – decembra jubilāri! Sveicieni visiem dzimšanas dienā!
Neielaidiet decembra tumsu

sevī, sniedzieties augstu pēc zvaigznēm, kas mirdz debesīs un arī Jūsu dvēselēs! Cilvēka laime vienmēr ir lidojumā. Tai nav ligzdas, ir tikai spārni. Ļaujieties lidojumam, sasniedzot to, ko vēlaties, un piepildot savus sapņus!

Līdzjūtība

Tas visskumjākais brīdis, kad mīļa sirds
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un stājas.

Ķeipenes pamatskolas kolektīvs izsaka **Ingum Ozolam** līdzjūtību, vectēvu mūžībā izvadot.

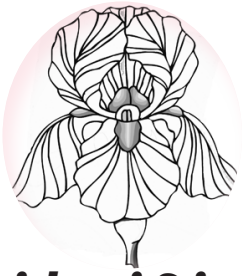
Sludinājums

Sniedzu šādus pakalpojumus – krūmu ciršana; malkas zāģēšana un sagatavošana. Ir savs zāģis.
Zvanīt – **Ilmārs, tālr.29817848.**

Un svētība ir tai mājai,
pār kuru ir atnests miers,
un ilgs mūžs ir tai sirdij,
kurā ir iesēts miers.
Tā dzied vējš debesīs,
un es viņam līdzi.

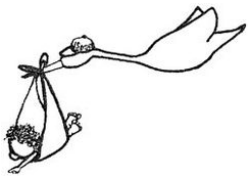
Sirsnīgi sveicieni nozīmīgās dzīves jubilejās decembrī dzimušajiem ķeipeniešiem

Vilnim Liepiņam
70. jubilejā (2. decembrī) un

Broņislavai Stivriņai
85. jubilejā (5. decembrī) !
Veselību, mieru sirdī un mieru mājās un ilgu mūžu Jums abiem!

Stārķa ziemas ziņas

Cik nomierinoša ir guloša bērna elpa – samta lācīša pieskāriens
dienas sprieguma savilktai ādai.
Bērns guļ,
un pasaule ir nesatricināmi droša.
Autobusi iet garām mājai
uz pirkstgaliem,
tikai pulkstenis neapstājas
bērna miegam minūtes dāvināt.
Saulīte palaiž mēnesi savā vietā
sapni pie rociņas vest.
Bērns aizmidzis – pasaule droša,
bērna elpa ir nomierinoša.
/L.Sēle/

Apsveicam laimīgos vecākus **Lauru Kačerovsku un Aigaru Liepiņu ar meitiņas Sanijas piedzimšanu 3. decembrī!**
Lai meitiņa aug mīlīga, veselīga un skaista un priecē vecākus!

KULTŪRAS PASĀKUMI

Ķeipenes tautas namā
2015. GADA JANVĀRĪ

Suntažu kultūras nama amatierteātris "SAUJA" ielūdz uz izrādi bērniem un pieaugušajiem - Juris Zvirgzdiņš **"Kā brālītis trusītis uzvarēja lauvu".** Režisors Didzis Cauka. Izrāde tiks izrādīta
Ķeipenes tautas namā
2015. gada 4. janvārī plkst. 14.^{00}
Ieeja EUR 1,00 - gan bērniem, gan pieaugušajiem.

2015. gada 9.janvārī plkst.17.^{00}
Ķeipenes tautas namā

Jaungada eglīte bērnu pašdarbības kolektīviem **„Lai bij`prieki, kam bij`prieki!"** Viesosies Ogres kultūras centra bērnu deju kolektīvs „Pīlādzītis". Gaidām visu kolektīvu dalībniekus, viņu vecākus un vadītājus! Līdzi jāņem „groziņi"!

2015. gada 10.janvārī plkst.20.^{00}
Ķeipenes tautas namā
pašdarbnieku eglīte
„Reiz sensenos laikos Ķeipenes muižā...."
„Bez pagātnes nav nākotnes – nevis pelnus, bet uguni paņemsim līdzi..." Gaidām visu kolektīvu dalībniekus un vadītājus! Līdzi jāņem „groziņi"! Ballītē spēlēs grupa „Rolise".

2015. gada 23.janvārī plkst.18.^{00}
Ķeipenes tautas namā
Barikāžu laiku atcerei veltīts KONCERTS.
Piedalīsies muzicējošie ķeipenieši.
Ieeja par brīvu.

Ķeipenes pagasta laikraksts. Tirāža 200 eks. E-pasta adrese: keipene@ogresnovads.lv
Licence Nr. 0629. Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Tālr. 65033598.